

ଅଣ୍ଟାଣ୍ଟା

ପ୍ରା ଅଧାକୁ ମାଡ଼ି ମୁଣ୍ଡଟି
ମୋଟରସାଇକେଳ ଥୁଆ
ହୋଇଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ରାଘୁଟି
ସେଇଠି ଅପେକ୍ଷାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁ
ଲାଗୁଥିଲା । ମୁଲାଷ୍ଟ ପରି ଠିଆ
ହୋଇଥିବା ମୋଟରସାଇକେଳର
ଗୋଟିଏ ହ୍ୟାଙ୍କେଲ ବାବୁ ତ ଅନାମିତି
ହାଶାକୁ ମୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଥିଲା ।
ଗୋଟିଏ ଗାଡ଼ି ହ୍ୟାଙ୍କେଲରେ ମୁଣ୍ଡଟି
ବ୍ୟାଗ ଆର ଗୋଟିଏ ଗାଡ଼ିର ସାଇଡ
କୁଣ୍ଠରେ ଦୂଆ ଜୁଗାଗା ଭର୍ତ୍ତା ବ୍ୟାଗଟିଏ
ହୁଅଥିଲା । ଆର୍ଥ୍ୟର କଥା ମୁଣ୍ଡଟିକା
ଗାଡ଼ିରେ ଗାବି ଲାଗିରିଥିଲା ।
ଆଖାପାଖରେ କେହି ଲୋକବାକ
ଦେଖାଯାଉ ନଥିଲେ । ରାଘୁଟିରେ
ଅବଶ୍ୟ ବେଗାନ ଗାଡ଼ି ପ୍ରତି ମୁହଁର୍ବର
ଯାତାଯାତ କରୁଥିଲା ।

ଅଛୁ

ଦୂରରେ ଗୋଟିଏ ଖଳା
ଆମଗଛ ତଳେ ବୁଢ଼ା ଲୋକଟିଏ
ବିଥିଲା । ଲୋକଟିର ଶାରାର ଶୁଣ୍ଟ ଏବଂ
ବୁଝୁ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୁହଁର୍ବର
ତା'ର ଅବସାଦର ବିଦ୍ଵର୍ଷ ନଥିଲା ।

ଗନ୍ଧୀ

ବିପୁଲ

ବରା ତା' ଓଠରେ ହସର ପ୍ରିଣ ରେଖାଟିଏ
ରହିଥିଲା, ଯେମିତି କୌଣସି ମନିର
ବେଢାର ପ୍ରତିବାଦି ପରି । ଦେହରେ
ସେମିତି କୌଣସି ଦାମା ପୋଷାକ ବି
ନଥିଲା । କେବଳ ଲାଜ ଡକିବାକୁ କେହି
ସେମିତି ବାଧକରି ପୋଷାକଟିଏ ପିଶେଇ
ଦେଇଥିଲା । ତାହା ପୁଣି ବିବା ଏବଂ
ମନିର ବଳବଳ ।

ହାତର

ଆମଗଛ ଛାଇରୁ ଲୋକଟିଏ
ଉଠିଲା । ତାଳି ଗାଲି ଗାଡ଼ି ମୁଣ୍ଡଟି ପାଖକୁ
ଗଲା । ଗବିଳାଗିଥରଦେଖୁ ସେଇଅର୍ଥ୍ୟ
ହେଲାଦି । ଗାଡ଼ି ମୁଣ୍ଡଟିରେ ବାବି ଲାଗିଲା ଏ
ବାବଦରେ ସେ ଝାତ ଥିଲା ଯେମିତି!

ଲୋକଟି ଚର୍ବିକୁ ଡୋଲା ବୁଲାଇ

ଆଶିଳ ଆଉ ଗାବି ମୁଣ୍ଡଟି ବେଶୀ
ସହର ଭାବରେ କାହିଁମେଇ ଥାଏଇରେ

ନିଜ

ଭିତରେ ଭିତରେ ଭିତରେ ଭିତରେ

ହେଲେ ।

କାହିଁକି ମୋ ଚେହେର କାବି, ବାବିରେ ?

କାହିଁକି ବିଦ୍ରୁତ ମୋ ଦେହ ବଜାରରେ ?

କାହିଁକି ମୋ ବୁଝୁ ନେଇ

ଏତେ ମୁନ୍ଦ ଲିହିଥାରେ ?

ଜଳିବା ରମଣୀଯାର୍ଥ କାହିଁକି ଜାବନ ଏକ ବନ୍ଦନା

ମୁହଁରାର ଲୋକୁପ ଆଖି

କମତା ପାଦିରାଇଲା

ଜଳିବା ରମଣୀଯାର୍ଥ କାହାରୀ

